

श्री जैनधर्मप्रकाशः

JAIN DHARAMA PRAKASH.

पुस्तक ६ हुं. चैतर शुद्धि. १५ संवत्. १९४६ अंक. १ दो.

मालिनीवृत्तम्.

प्रशम रस निमग्नं, दृष्टि युग्मं प्रसन्नं;
वदन कमल संक, कापिनी संग शून्यः;
कर युग मपि यत्ते, शस्त्र संबंधि बंध्यः;
तदसि जगति देवो, वितराग स्त्वमेव ॥ १ ॥

प्रगट कर्त्ता.

श्री जैनधर्मप्रसारक सभा
भावनगर.

अमदावादमां.

“अंग्लो वर्नाकुलर प्रीन्टींग प्रेसभां”

११० नथुभाई रतनचंद छापी प्रसिद्ध कर्तुं.

शक १८११.

अने १८-८०

मूल्य वर्ष १ तो ३१-०-० अगाडथी पोस्टेज ३०-३-० मूद्र

छुटक अंक अंकना ३ ०-२-०

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ શ્રી જિનેન્દ્રસ્તુતિ (પદ્યમાં)	૧
૨ નવું વર્ષ.	૨
૩ સમવસરજી.	૩
૪ અન્યત્વભાવના.	૮
૫ અમરદત્ત અને મિત્રાનંદ.	૧૩
૬ મુનિરાજ શ્રી હર્ષવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ.	૧૬
૭ એક સભાસદની પંચત્વ પ્રાપ્તિ (મગનલાલ પાનાચંદ) ૧૬	

ખાસ સૂચના.

જ્ઞાનનું બહુ માન જ્ઞાનાવરણી કર્મનો ક્ષય કરે છે અને જ્ઞાનની આસાતનાથી જ્ઞાનાવરણી કર્મ બંધાય છે માટે ચોપાનીઆને રખડતું ન મેલતાં ઊંચે આસને બુકવું અને આઘાંત લક્ષપૂર્વક વાંચી યથાશક્તિ ધર્મકાર્યમાં પ્રવર્તવું.

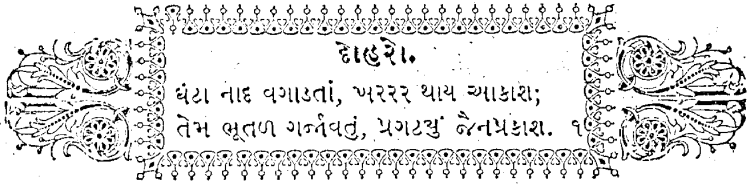
ગ્રાહકોને ભેટ.

રતિસાર કુમારનું ચરિત્ર.

જે ગ્રાહકો તરફથી લવાજમ મળેછું છે તેમને સદરહુ ભેટની બુકો મોકલાવી દીધી છે. જે ગ્રાહકોએ તેનું પોસ્ટેજ મોકલ્યું ન હોય તેમણે એક ટીકીટ મોકલીને બુક મંગાવી લેવી. અઘાપિ પર્યંત લવાજમ મોકલાવવાની આગસ કરનાર ગ્રાહકો પણ આ ચાહુ થયેલા વર્ષના લવાજમ સાથે એક ટીકીટ વધારે મોકલશે તો હજી એક માસ પર્યંત સદરહુ બુકનો લાભ આપશું. ખરિદ કરવા ઈચ્છનારે દરેક બુકના ચાર આના મોકલવા. પરદેશવાળાને પોસ્ટેજ માફ.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

JAIN DARMA PRAKASH.

પુસ્તક ૬ કું. શક ૧૮૧૨. ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૫. સવત ૧૯૪૬ અંક ૧

શ્રી જૈનધર્મોજયતિતરામ્.

જિનેંદ્રસ્તુતિ.

(સૂચના.)

પ્રારંભે વર્ષ છઠ્ઠે પરમ પ્રભુતણા પ્રેમથી પાય વંદુ;
૩ડી રીતે સુધારી પ્રતિ દિન ચણતું તેજ દ્યો દીન બંધુ;
ભક્તો ભાવે નમે છે શુભકર શુભકરો શુદ્ધ બુદ્ધિ વધારી,
આ વર્ષે શાંતિ સ્થાપો સુખદ શીવકરા સ્વામિ શ્રી નિર્વિકારી. ૧
તારી ભારી કૃપાથી આચળ સુખવડે સર્વ કામો સધાયે,
તારી દૃષ્ટિ દયાથી જગત જય મળે ચિંતવ્યું સઘ થાયે;
આપો એવી સુશક્તિ ફરજ બળવવા વિનંતિને સ્વિકારી,
આ વર્ષે શાંતિ સ્થાપો સુખદ શીવકરા સ્વામિ શ્રી નિર્વિકારી. ૨
આચાર્ય હો દયાળુ જનમ મરણના દુઃખને કાપનારા,
આધિવ્યાધિ વિદારો જન તન મનના તાપને ટાળનારા,
વિદ્યા વૃદ્ધિ કરોને અતુલ સુખ ભરો વીત ભંડાર ભારી,
આ વર્ષે શાંતિ સ્થાપો સુખદ શીવકરા સ્વામિ શ્રી નિર્વિકારી. ૩

૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નવુંવર્ષ

અષ્ટોત્તર યુગ સંયુક્ત શ્રીપંચપરમેષ્ઠીને નમસ્કાર કરીને તેમજ ભવ સમુદ્રનો પાર ઉતારવા જહાજ સમાન શ્રીજિજ્ઞવાણીને પ્રણામ કરીને છઠ્ઠા વર્ષના પ્રારંભમાં કિંચિત્ પાછલા વર્ષનું પુનરાવલોકન કરીએ છીએ.

ગત વર્ષમાં પૃથક્ પૃથક્ ૩૩ વિષયોનો લાભ આહક વર્ગને આપેલો છે. જેમાં પ્રશ્નોત્તરના વિષયોએ યતાવી આપ્યું છે કે યુરોપીયનો પણ જૈન શાસ્ત્ર માંહેના ખુલાસા મેળવવા કેવી ઊત્કંઠા ધરાવે છે અને જૈન મુની મંડળમાં જ્ઞાન યુક્તકરીને મુખ્ય ગણાતા શ્રીમન્મુનિરાજમહારાજ શ્રી આત્મારામજી (આનંદ વિજયજી) એ તેના પ્રશ્નોના કેવા વાસ્તવિક ઉત્તરો આપેલા છે. એ વિષય શિવાય મુનિરાજ શ્રીશાંતિવિજયજી તરફથી લખાઈ આવેલા વિષયો એ પણ આહક વર્ગનું સારી રીતે મનરંજન કરેલું છે. સુમદ્રા અને સુરસુદરી વિજેરેના કથારૂપ વિષયોએ કથા પ્રીય આહકોને સારી રીતે રીઝવ્યા છે તે શિવાય પ્રતિકમણાદિ વિષયો પણ જૈન વર્ગને માટે બહુજ ઉપયોગી દાખલ થયેલા છે. એ સંબંધી વિશેષ વિસ્તાર ન જણાવતાં પાછલા વર્ષનું એકત્ર થયેલું પુસ્તક આહકો સ્વયમેવજ દૃષ્ટિગત કરશે તો તેથી-તેનું ઉપયોગીપણું અને તેને માટે થયેલા પ્રયાસ સ્વયમેવજ તેમના લક્ષમાં આવશે.

હવે નવા વર્ષને માટે પણ જેમ દરેક વર્ષમાં વિશેષ વિશેષ ઉપયોગી પણું યતાવી આપેલું છે. તેવુંજ યતાવી આપવામાં આવશે. પ્રશ્નોત્તરનો વિષયપણુ હજુ ચાલુ રહેશે. સુરસુદરી અને અમરદત્ત મિત્રાનંદની કથાના વિષય પૂરા કરવામાં આવશે, તે સાથે ખીજા પણ નવા નવા આશ્ચર્ય કારક કથા સંબંધી વિષયો દાખલ કરવામાં આવશે, પ્રતિકમણુ સંબંધી યથાતુક્રમે દરેક સૂરો કહેવાના હેતુ દર્શિત કરનાર પ્રતિકમણુ હેતુ ગર્ભ ગ્રંથમાંથી ભાષાંતર દાખલ કરીને પ્રતિકમણુ સંબંધી ક્રિયાની સારી રીતે પુષ્ટી કરવામાં આવશે તેમજ ખીજા પણ અનેક ઉપયોગી વિષયો દાખલ કરીને આહક વર્ગને પરિપૂર્ણ રીતે લાભ આપવાને પ્રયત્ન કરીશું.

સુગ મહાશયો! આજે મને પાંચમું વર્ષ પુરું થઈને છઠું વર્ષ બેસે છે. આજનો દિવસ શ્રીસિદ્ધાયળની યાત્રાનો તેમજ તપસ્યાદિ ક્રિયાને માટે પાંચકોડગણું ફળ આપનારો છે તેમજ આપણી જૈન રીતી પ્રમાણેના વ-

સમવસરણુ.

૩

પંતો પ્રારંભ કરનાર છે. એવા અત્યુત્તમ દિવસે મને શોભા આપવા માટે સારા સારા વિધો લખી મોકલનારને તેમજ આહક તરીકે આશ્રય આપનાર સુન્ન સન્નનોતે શુદ્ધ મનથીજ અભિનંદન આપીને આ નવા વર્ષના પ્રારંભમાં પૂર્વ પ્રમાણેજ આશ્રયની અભિવ્યક્તિ - હૃદયમાં ધારણ કરવા સાથે આશ્રય આપનાર સન્નનોતે તેવાજ પ્રકારની પ્રાર્થના કરીને પ્રારંભમાં મહામાં ગળી ક્યારેય ત્રીતીર્થકર ભગવંતને ધાતી કર્મના ક્ષયથી ઉત્પન્ન થતા કેવળજ્ઞાનના મહોચ્છવ નિગિતે ચાર પ્રકારના દેવો મળીને સમવસરણુની જે અપૂર્વ રચના કરે છે તેના સવિસ્તર વૃત્તાંત રૂપ સમવસરણુ સ્તોત્રની દીકાને આધારે સમવસરણુ નામનો વિષય લખીને સમવસરણુમાં ખીરાજી જિનેશ્વર ભગવંતે કરેલા ઉપદેશામૃતનું શાસ્ત્રાંતર્ગતથી યતકિંચિત્ પ્રહણુ કરીને આહકગણને તેનો લાભ આપવાની ઉત્કંઠા ધરાવીએ છીએ અને છેવટે પુનઃપંચ પરમેશ્વરને પ્રણામ કરી વાંચક વર્ગને જ્યજિતેન્દ્ર કરીએ છીએ તે સાથે ઈચ્છીએ છીએ કે દિવસાતું દિવસ જૈનધર્મની વિશેષ ઊન્નતિ થાઓ અને દેશો દેશમાં જયવંત થઈને પ્રસાર પામો !!!

તથાસ્તુ.

સમવસરણ.

પૂર્વ ભવે વીશરથાનક માંહેનું એક અપવા વિશેષ સ્થાનક શેવન કરવાથી જોગણે તીર્થકર નામ કર્મ ઉપાર્જન કરેલું હોય છે તેમને ચરમ ભવને વિષે જ્યારે કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય છે સારે તીર્થકર ભગવંતના તે મજ્ઞ જ્ઞાનના જાડુજ્ઞાનને અર્થે ચાર નિકાયના દેવતાઓ મળીને સમવસરણુની રચના કરે છે તેનું વર્ણન સમવસરણુ સ્તોત્રની વૃત્તિને અનુસારે કિંચિત્ લખ્યું છે.

સમવસરણુ જે પ્રકારના સગચોરસ અને ગોળ હોય છે. તે બંનેનું પ્રમાણ એક યોજન એટલે ચાર ગાઢનું લંબાઈ તથા પોહોળાઈમાં હોય છે. પરંતુ તેના દરેક ગઢનું અંતર તેમજ ગઢનું પ્રમાણ જુદા પ્રકારનું હોય છે. દરેક સમવસરણુને ત્રણ ગઢ હોય છે.

પ્રથમનો અધ્યંતર ગઢ રત્નમય, મણીના કાંગરાવાળો વૈમાનીક દેવો કરે છે. ખીજો મધ્યગઢ સુવર્ણમય, રત્નના કાંગરાવાળો જ્યોતિષના દેવો

૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કરે છે અને ત્રીજો બાહ્યગટ રમ્યમય, સુવર્ણના કાંગરાવાળો સુવનપતિના દેવો કરે છે.

પ્રારંભમાં એક યોજન પ્રમાણુ પૃથ્વી વાયુકુમારના દેવો શુદ્ધ કરે છે. સાર પછી મેઘકુમારના દેવો સુરભિન્ન વરસાવે છે અને પૃથ્વીના અધિષ્ઠાત્ર વ્યંતરનિકાયના દેવતાઓ નળયજના ઉપજેલા પૂષ્પો જેના વૃંત અથો બાજે રહેલા હોય છે તેવી રીતે વરસાવે છે તેમજ મણી રત્ન અને કંચન મય પૃથ્વી તળ વ્યંતર દેવો વિરચે છે.

વાટલા (ગોળ) સમવસરણના દરેક ગટ ૩૩ ધનુષ્ય અને ૪૨ ચાં ગુળ પહોળા હોય છે અને પહેલા બીજા તથા બીજા ત્રીજા ગટનું અંતર બંને પાસાનું મંળીને એક ગાઉ અને છશે ધનુષ્યનું હોય છે. અર્થાત્ એક પાસાનું અંતર ૧૩૦૦ ધનુષ્યનું હોય છે. ત્રીજા અવ્યંતરગટનો મધ્યભાગ એકગાઉ અને ૬૦૦ ધનુષ્ય હોય છે. એ પ્રમાણુ એકત્ર કરતાં બે પાસે થઈને ૬ ગટનું પ્રમાણુ ૨૦૦ ધનુષ્ય અને અંતર ૩ ગાઉ અને ૧૮૦૦ ધનુષ્ય કુલ મળીને ૪ ગાઉ અર્થાત્ એક યોજન* થાય છે. પ્રથમના બાહ્યગટની બહારના દશ હજાર પગથીયાંઓ એક યોજનમાં ગણવાના નથી. દરેક ગટ ૫૦૦ ધનુષ્ય ઊંચા હોય છે.

ચોરસ સમવસરણના દરેકગટનું પહોળાપણું ૧૦૦ ધનુષ્ય હોય છે. પરંતુ બાહ્યગટનું પહોળાપણું ચાર ગાઉમાં ગણવાનું નથી એટલે બે ગટના ચાર પાસાના ૪૦૦ ધનુષ્ય ગણવા. પહેલા અને બીજા ગટનું પણ પાસાનું મંળીને દોઢ કોશનું અંતર છે અને બીજા ત્રીજા ગટનું બે પાસાનું મંળીને એક કોશનું અંતર છે. ત્રીજા ગટનો મધ્યભાગ એક ગાઉ અને ૬૦૦ ધનુષ્ય હોય છે એટલે સર્વ મળીને ચારગાઉ થઈ રહે છે.

પહોળા અને ઊંચા એક હાથ પ્રમાણુના દશ હજાર પગથીયાં પ્રથમ ગટને હોય છે એટલે જમીનથી એટલો ઉંચો પહેલો ગટ છે, સાર પછી પચાશ ધનુષ્યનું પ્રતર અર્થાત્ સમ ભૂમિ હોય છે અને સાર પછી વળી પાંચહજાર પગથીયાં એજ પ્રમાણુના આવે છે. પછી બીજો ગટ આવે છે સાં પણ પચાશ ધનુષ્ય સમભૂમિડા છે અને સાર પછી પાંચ પાંચ હજાર

* ૨૪ અંગુળોનો એક હાથ, ચાર હાથનું એક ધનુષ્ય, બે હજાર ધનુષ્યનો એક ગાઉ અને ચાર ગાઉનું યોજન.

સમયસરણુ.

૫

પગથીઆં છે. પછી ત્રીજો ગઢ આવે છે એ પ્રમાણે ત્રીજાગઢના મધ્યભાગની જમીન ભૂમિતળથી વીસ હજાર હાથ અર્થાત્ અઢી ગાઉ ઉંચી હોય છે.

ત્રીજા ગઢના મધ્યમાં ત્રણ પગથીઆંવાળી, અશે ધનુષ્ય લાંબી પહોળી અને ભગવંતના શરિર પ્રમાણ ઉંચી મણી પીકીકા હોય છે. દરેકગઢને રત્નમય ચાર ચાર દ્વાર હોય છે. અને દરેક દ્વારે ધ્વજ, છત્ર, મહરમુખ, માંગળીક, પાંચાળી, પુષ્પમાળા અને પુણું કળશ સ્થાપન કરેલા હોય છે, તેમજ મણીમય તોરણના તીક તથા ધુપધડીએ પણ દ્વારે દ્વારે હોય છે અને તે સર્વે વાણુ વ્યંતરના દેવતાઓ કરે છે.

મધ્યની પીકીકાના મધ્ય ભાગમાં ભગવંતના શરિરથી બારગણું ઉંચુ અને એક યોજન ઉપરાંત પહોળું અશોક વૃક્ષ હોય છે.* અને તે અશોક વૃક્ષની નીચે વૃક્ષમુળની ચાર બાજુ ચાર સિંહાસન અને ચાર પાદ પીઠ હોય છે. તે સિંહાસનની ઉપર ચાર છત્રના ત્રીક અને દરેક સિંહાસનની બંને બાજુ એકેક એમ આઠ ચામર ધારક હોય છે.

બાહ્યગઢના સુવર્ણમય કાંગરાની ઉપર સ્ફટિક રત્નના ચાર ધર્મ ચક્ર હોય છે અને ગઢની બહાર ચારે દીશાએ એક હજાર જોગનના દંડવાળા ચાર ધર્મ ધ્વજ અનેક પ્રકારના ગજ સિંહાદિ લક્ષણ યુક્ત તેમજ નાની મોટી ધ્વજજોવાળા હોય છે.

પ્રથમગઢમાં ચારે વિદિશાએ બાર પર્યદા અને બીજા ગઢમાં તિર્થેશો પરસ્પરનો વૈરભાવ તથાને દેશના સાંભળે છે બીજાગઢની અંદર ઈશાન કોણે ભગવંતને વિશ્રામાર્થે દેવચ્છદો હોય છે. ત્રીજા ગઢમાં વાહનો રહે છે અને તેની બહાર ચોરસ સમોસરણુને દરેક ખુણે બે વાવડીઓ અને જોળ સમોસરણુને દરેક ખુણે એકેક વાવ હોય છે.

ઉપર પ્રમાણેના સમયસરણુમાં ભગવંત પૂર્વ દિશાના દ્વારથી પ્રવેશ કરે છે અને પ્રદક્ષિણા દઈને નમોતીર્થસ્ત એ શબ્દવડે તીર્થ જો ચતુર્વિધ સંઘ તેને પ્રણામ કરીને પુર્વ દીશા સન્મુખના સિંહાસન ઉપર બેસે છે. તત્કાળ વ્યંતરે ત્રણ દીશાના સિંહાસન ઉપર સાક્ષાત્ ભગવંત સદશ ત્રણ પ્રતિગિમ્બ સ્થાપન કરે છે જેથી ચારે તરફ રહેલા શ્રોતા

* પ્રથમ તીર્થસ્થાને ચૈત્ય વૃક્ષ ત્રણ ગાઉતું, અને તેજ પ્રમાણે દરેક તીર્થસ્થાને સ્વદેહમાનથી બારગણું હોય છે. બીજા ભગવંતને ૨૧ ધનુષ્યતું ચૈત્ય વૃક્ષ અને તે ઉપર ૧૧ ધનુષ્યતું શાક વૃક્ષ ત્રણ હર ધનુષ્ય ઉંચા પણ હું.

૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જનો ભગવંત પોતાની સન્મુખ રહીનેજ દેશના દે છે એમ જાણે છે. ભગવંતની દેશના એક યોગ્ય પર્વત સંભળાય છે અને સર્વે મનુષ્યો તથા તિર્યચો પોતપોતાની ભાષામાં સમજે છે. ભગવંતની વાણી પાંત્રીશ ગુણે કરીને અલંકૃત હોય છે.

ત્રીજા ગદના મધ્ય ભાગમાં અગ્નિકૃણે મુનિ, વૈમાનિકની દેવી અને સાધવી એ ત્રણ પર્વદા નૈરલકૃણે ભુવનપતિ, જ્યોતિષ અને વ્યંતર એ ત્રણ નિકાયની દેવીઓની ત્રણ પર્વદા વાલ્મકુણે એજ ત્રણ નિકાયના દેવોની ત્રણ પર્વદા અને ઈશાનકૃણે વૈમાનિક દેવતા, મનુષ્ય અને મનુષ્યની સ્ત્રી એ ત્રણ પર્વદા એ પ્રમાણે કુલ આર પર્વદા બેસે છે. તેમાં શ્રી આવશ્યક વૃત્તિને અનુસારે ચાર પ્રકારની દેવીઓ અને સાધવી એ પાંચ પર્વદા ઉભી રહીને દેશના સાંભળે છે અને આવશ્યકવર્ણુનિ અનુસારે વૈમાનિકની દેવી અને સાધવી એ બેજ પર્વદા ઉભી રહે છે. બાકી ની પર્વદા બેસીને દેશના સાંભળે છે.

પેહેલી પૌરસી પરિપૂર્ણ થતાંસુધી ભગવંત દેશના છે છે સારપદ્મી ભગવંત ઉત્તર દિશાના દ્વારથી નીકળીને ખીજા ગદમાંહેના ઈશાનકૃણે કરેલા દેવઠંદામાં બિરાજે છે એટલે ભગવંતના પાદપીઠ ઉપર બેસીને મુખ્ય ગણધર દેશના દે છે.

પ્રથમના રતના ગદને ચાર દ્વારે ચાર નિકાયના ચાર દેવતાઓ પ્રતિદાર તરિકે બિમા રહે છે. પ્રથમ દ્વારે પીતવર્ણુવાળો, વૈમાનિક નિકાયનો સોમનામે દેવતા મનુષ્ય હાથમાં લઈને બિમા રહે છે. બીજે દ્વારે શ્વેતવર્ણુવાળો, વ્યંતર નિકાયનો, ધમનામે દેવતા દંડ હાથમાં લઈને બિમા રહે છે. ત્રીજે દ્વારે રક્તવર્ણુવાળો, જ્યોતિષ નિકાયનો, વરણુનામે દેવતા પાસ હાથમાં લઈને બિમા રહે છે. અને ચોથે દ્વારે શ્યામવર્ણુનો, ભવનપતિ નિકાયનો, ધનદનામે દેવતા ગદા હાથમાં લઈને બિમા રહે છે.

ખીજા મધ્યગદને ચાર દ્વારે ચાર દેવીયુગળ પ્રતિદાર તરિકે બિભુ રહે છે તેમાં પ્રથમ દ્વારે શ્વેતવર્ણુની જયાનામે દેવીનું યુગળ અમ્બનામે શસ્ત્રહાથમાં લઈને બિભુ રહે છે. બીજે દ્વારે રક્તવર્ણુની વિજયાનામે દેવીનું યુગળ અંકુશ હાથમાં લઈને બિભુ રહે છે. ત્રીજે દ્વારે પીતવર્ણુની અજિતા નામે દેવીનું યુગળ પાસ હાથમાં લઈને બિભુ રહે છે. અને ચોથે

* વાણીના ૩૫ ગુણો પ્રસંગે લખ્યું.

સમવસરણુ.

૭

દ્વારે નીલવર્ણુની અપરાગિતા નામે દેવીનું યુગળ મકરનામે શસ્ત્ર હાથમાં લઈને ઊભું રહે છે.

ત્રીજા બાહ્યગદને ચારે દ્વારે તુંગર, પદ્મવાંગ, કપાળી અને જડ મહાધારી એ ચાર નામના ચાર દેવતાઓ પોતેદાર તરિકે ઊભા રહે છે.

ઉપર પ્રમાણે ચાર નિઠાયના દેવો મળીને સમવસરણુ કરે છે તે સામાન્ય પ્રકાર છે પરંતુ જ્યાં મહર્ષિદેવતા અથવા હંદ્ર આવે છે અને પોતે કરવા ધારે છે તો તે એકલા પણ એજ પ્રમાણેનું સમવસરણુ કરી શકે છે. ખીજા સાધારણ દેવતાઓને માટે બજના છે.

પૂર્વે જ્યાં સમવસરણુ થયું ન હોય ત્યાં તો અવશ્ય સમવસરણુ થાય છે. શિવાય ખીજે સ્થાનકે આઠ તાતિહાયેં કરીને યુક્ત તો બગવંત નિરંતર હોયજ છે. જે સાધુએ પૂર્વે સમવસરણુ દીધું ન હોય તેમણે પાર યોજન પર્વત દૂર હોય તો ત્યાંસુધીથી પણ અવશ્ય સમવસરણુમાં બગવંત વંદન નિમિત્તે આવવાનો નિયમ છે. અને જે ન આવે તો તેને પ્રાયશ્ચિત આવે છે એવો શાસ્ત્ર લેખ છે.

ઉપર પ્રમાણેની સમવસરણુની રચના વાંચીને દરેક બજ્ય પ્રાણિ-ઓએ જેવી રીતે હંદ્રાદિક દેવતાઓએ બગવંતની ભક્તિ કરી છે તેજ પ્રમાણે સાંપ્રતકાલે સાક્ષાત્ બગવંતના ચિરદયી બગવંત સદ્રશ માનવા લાયક જિન પ્રતિમાની ચમત્કારિક ભક્તિ કરવાને પ્રયત્નવાન થવું જોઈએ. આ પાંચમો આસાને નિર્ધે બજ્ય પ્રાણિઓને જિનપ્રતિમા અને જિનાગચેમ એજ આધાર છે. તેથી તે આધારને બંધસમુદ્રનો પાર પામવા માટે આ-લંબનેમૂત ગણી તેના આલંબનવડે બંધસમુદ્રનો પાર પામવા ઊલ્લસ કરવો એજ આત્મહિત વાંછકે જતોનું કર્તવ્ય છે. તે શિવાય આ પારાવાર દુઃખેકરીને બરેલા સંસારમાં ભ્રમણ કરવાપણું જે પ્રાપ્ત થયેલ છે તે મ-ટવાનું નથી. માટે સુસંગતો પોતાનું કર્તવ્ય સમજી, કર્તવ્ય આદરીને યા-વત્ મોક્ષ મુખ પ્રત્યે પામેા એજ અગારી વાંછા છે. તથાસ્તુ.

+ કરી શકે અથવા ન કરી શકે.

૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અન્યત્વનાવના.

આ ભવસમુદ્ર દુઃખરૂપી જલથી પૂર્ણ બૃત છે. જન્મ મરણ એ તેને વિષે તરંગ સમાન છે. તે તરંગોના ઊછાળામાં મમતારૂપી તાંતુથી બદલુ થએલ ચેતન રૂપ માતાંગ ચોતરફ અફળાયા કરે છે. કારણ કે બાળકથી વૃદ્ધ પર્યંત સર્વે મનુષ્યો જન્મ ધારણકરી અજ્ઞાનતા અને મોહને વશ થઈ ઘર, દોલત પુત્ર, માતા, પિતા, સ્ત્રી અને સ્નેહીઓ વિગેરેમાં મમત્વ ધારણ કરી ભવાંતરમાં ભમ્યા કરે છે. તેઓ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી એમ વિચારતા નથી કે સર્વ પ્રકારનાં સંબંધ એ સ્વાર્થથી ભરેલા છે અને સત્ય રીતેતો કોઈ કોઈ-નું નથી. કારણ કે જેની જેની ઉપર મમત્વ ધારણ કરવામાં આવે છે તે તે મમત્વ સંબંધી જ્ઞાન દ્રષ્ટિથી વિચારીએ તો તે મિથ્યા અને ભૂલ ભરેલ પ્રલસ્ટ જણાય છે.

મનુષ્ય માત્રને ઘર, આભૂષણ અને દ્રવ્યાદિ ઉપર અધિક મમત્વ હોય છે કારણ કે અનેક જાતના કુડકપટ કરી તે મેળવવા સદં કોઈ યત્ન કરે છે પણ એવી રીતે તેની અંદર સદાકાળ રક્ત-યર્ષયત્ન કરનાર વિચારતા નથી કે એ સર્વ અસ્થિર છે. જુદા જુદા મનુષ્યો સાથે ક્રોધ કરી, અનેક જાતના પાપારંભ કરી, બહુ સમયના મેગ ઘરમાં પોતાને નિવાસ કરવો હોય એવા વિચાર કરી ને ઘરો અને હવેલીઓ બાંધતમાં આવે છે તેજ ઘર અને હવેલીઓ કાળવસાત અગ્નિથી બળતા દૃષ્ટિએ પડે છે, બરીદઅત્રાને મેગે નિર્ધનતા પ્રાપ્ત થાય છે તો પેન્ની નાખવા પડે છે અને તેમ નહી તો આયુષ્ય પૂર્ણ થયે મૃત્યુને સ્વાધિન થઈ તેનો ત્યાગ કરવો પડે છે. દ્રવ્યની બાબતમાં પણ એવીજ રીતે બને છે. જગતમાં એવા ઘણા દ્રષ્ટાંતો જોવામાં આવે છે કે લક્ષ્યાધિપતિઓ નિર્ધન થાય છે અને રંક લક્ષ્યાધિપતી થાય છે. વળી પોતાની સઘળી છઠ્ઠી વ્યાપાર રોજ-ગાર અને ધનસંચય કરવાના મમત્વમાં પૂર્ણ કરનાર મનુષ્ય પણ તે દ્રવ્યબીજનાતા ઉપભોગને માટે સુકી પોતે માત્ર દ્રવ્ય ઉપાર્જન અર્થે કરેલ પાપસમૂહને સાથે લઈ મનુષ્ય બવ નિરર્થક ગુમાવી કાળને આધિન થાય છે. અંતર્યેષ્ટ ઉઘાડી વિચાર કરતાં જેની ઉપર મમત્વ ધારણ કરવામાં આવે છે તેનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે તથાપિ મનુષ્ય તેને વિષે મમત્વ ધારણ કરી-મું-કોઈ-કર્તવ્યને ભૂલી બાય છે એવી અજ્ઞાનતા!

અન્યત્નભાવના.

૯

દ્રવ્યાદિના મમત્વ ઉપરાંત મનુષ્યને પોતાના સ્વજન પરિવાર ઉપર પણ ગાઢ મમત્વ હોય છે. અહોનીશ મારો પુત્ર, મારા પિતા, મારી માતા મારો બાપુ, મારી સ્ત્રી એમ મનની અંદર મારા પણાનો મમત્વ ધારણ કરી તે સંબંધ પોતાને બાંધત રૂપ છે એમ સમજતો નથી. વળી મારા પણાનો જે સંબંધ પોતે ધારે છે તે પણ સ્વાર્થની પૂર્ણતા સુધી જ ટકી રહે છે એમ દ્રષ્ટિએ જોતાં છતાં પણ તેના હૃદયચક્તુ સ્ફુટિત થતા નથી. આપણે જાણીએ છીએ કે પિતાને પુત્ર ધન ઉપાર્જ કરી પાલણપોપણ કરતો હોય તોજ વહાલો લાગે છે; નિરોગી અને ધન પ્રાપ્તિમાં અસમર્થ પુત્રને જોઈ તેજ પિતા નિઃશ્વાસ નાંખે છે અને ક્રોધાતુર થાય છે; માતા પિતા પુત્રની ઉપર પૂર્ણ મમત્વ ધારણ કરી અનેક કષ્ટ સહન કરી તેને ઉછેરી મોટો કરે છે તેજ પુત્ર માતા પિતાની વૃદ્ધવસ્થામાં ઉપેક્ષા કરે છે એવા ઘણા દ્રષ્ટાંતો જગતમાં દ્રષ્ટિગત થાય છે એટલું જ નહિ પણ રાજ્ય લોભને માટે શ્રેણીક સરખા સમકિતી અને સમર્થ પિતાને દુઃખ આપનાર અને બાંધીખાતે નાંખનાર કૌણિકતું દ્રષ્ટાંત પ્રસિદ્ધ છે માતાના સ્નેહની બાળ્યતમાં જોઈએ તો પુત્રને લીધે પોતાની મનોવૃત્તિમાં વાંધો આવનાર અલક્ષ્ય અકર્તાને મારી નાંખવાનો પ્રયત્ન કરનાર તેની માતા ચુલ્હણીતું દ્રષ્ટાંત પ્રસિદ્ધ છે. બાપુ સ્નેહની બાળ્યતમાં વિચારીએ તો થોડા પણ દ્રવ્યને માટે કંઈક કરનાર માર્ગએના સંકેતો દ્રષ્ટાંતો નજરે પડે છે એટલું જ નહિ પણ પ્રથમ લીધેકર શ્રી મહાવ્રતદેવ સ્વામીના પુત્ર ભરત અને બાહુબળે રાજ્યને માટે મહત્ત્વ પુદ્ધ આરબધું હતું એ દ્રષ્ટાંત શાસ્ત્રદ્વારા શ્રવણ કરીએ છીએ; સ્ત્રીના પુરૂષ ઉપરના સ્નેહની બાળ્યતમાં ધર્મને વિષે લીન થનાર પરદેશી રાજ્યથી પોતાનો સ્વાર્થ સાધવામાં ખામી આવવાથી મારી નાંખવાનો પ્રયત્ન કરનાર સુરીકાંતાતું દ્રષ્ટાંત પ્રલક્ષ છે. એ પ્રમાણે સંબંધ માત્ર સ્વાર્થની પૂર્ણતા સુધી છે એવા ઘણા દ્રષ્ટાંતો હાલ સમયે દ્રષ્ટિગત થાય છે અને પ્રાચિન સમયના શાસ્ત્રદ્વારા શ્રવણ કરીએ છીએ. વળી જેની ઉપર આપણે મમત્વ ધારણ કરીએ છીએ તેનો આપણો સંબંધ સ્વસ્થકાલ ટકનારો અને સ્વપ્ન વત્ છે એ પણ પ્રાણિમાત્રને લક્ષમાં રાખવાતું છે. કારણ કે જેમ પુત્ર ઝાડ ઉપર સંપૂર્ણ સુંદરતાને પ્રાપ્તિ પુષ્પો સમયપૂર્ણ થયે ખરી પડી કરમાઈ જાય છે, જેમ સંધ્યા સમયના અબ્રતા વિવિધ પ્રકારના રંગો તરતજ લપ પામે છે, જેમ વૃક્ષ ઉપર રાત્રે એકત્ર થયેલી પક્ષ-

૧૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

એ પ્રાતઃકાળે બિન્નબિન્ન દિશાઓમાં ઊડી જાય છે તેમ આ સંસારમાં પણ મૃત્યુનો માર્ગ નિરંતર વહાવ કરે છે. નિરંતર જગતમાંથી મનુષ્યોને મૃત્યુ પામતા આપણે જોઈએ છીએ અને તે મૃત્યુ પામનાર પણ કોઈનો પિતા, કોઈનો બાપ, કોઈનો સ્નેહી એમ સર્વ પ્રકારનો સંબંધી હોય છે; પરંતુ તેનું આયુષ્ય પૂર્ણ થયે જ્યારે તે મોતની પથારીમાં શયન કરે છે ત્યારે નિરંતર ધન કમાઈ જેના ઊદર ભર્યા હોય એવા તે સંબંધીઓમાંથી કોઈપણ તેને રાખવા સમર્થ થતું નથી, એટલુંજ નહિ પણ પોતાના સ્વાર્થમાં ખામી આવવાથી થોડા દિવસ રૂઢ કરી ‘ગયેલાને ભૂલી જવું’ એ રીવાજ પ્રમાણે તેજ સંબંધીઓ તેને વિસરી જાય છે; પોતાના વીશ વરસના પુત્રના મૃત્યુ સમયે રૂઢ મોહના ઉછાળાથી ગાદરવરે રૂઢ કરનાર અને છાતી કુટનાર પિતા પોતાના બીજા પુત્રના લગ્ન સમયે તે મૃત્યુ પામનારને ભૂલી જઈ વર્તમાન સમયના ઊત્સાહમાં પૂર્ણ હર્ષથી દાખલ થાય છે; અત્યંત સ્નેહવાળી સ્ત્રીના મૃત્યુ પછી તેજ ભત્તાર બીજી સ્ત્રી સાથે વિવાહ કરી જાણે એ સંબંધ સદાકાળ રહેવાનો હોય એવા ખોટા મોહમાં મુંઝાદ-ખુશી થઈ-અગાઉની સ્ત્રીને વિસરી જાય છે; પોતાના બાંધુના મૃત્યુથી દુઃખી થયાનું બતાવનાર બાત થોડા દિવસ પછી તે બાંધુ સ્નેહને ભૂલી જઈ તેના પુત્રાદિની સાથે દ્રવ્યાદિના વિભાગમાં કપટ આદરે છે. એવી રીતે સ્વજન પરિવારનો સંબંધ પણ સ્વાર્થ યુક્ત-અલ્પ મુદતનો-સ્થિતિ પૂર્ણ થયે તૂટનારો-આપણો રાખ્યો નહિ રહેનારો-ઈદ્રિજળ સમાન છે તેથી તેને વિષે મમત્વ ધારણ કરવો એ પણ અસાનતાજ છે.

આ શિવાય મનુષ્યને પોતાના દેહ ઉપર મમત્વ હોય છે. દેહને પોષવા અને સુખી કરવા અનેક જાતના પાપકર્મ આચરે છે, ઇદ્રિયોના વિપયનો લોભુપી થાય છે અને નિરંતર તેની શુશ્રુષા કર્યા કરે છે; પણ તેમ વર્તનારે સમજવું જોઈએ કે પુદ્ગળનો સડન પડન અને વિધ્વંસન એજ સ્વભાવ છે; આયુષ્ય પૂર્ણ થયે એ દેહ નિર્માલ્ય થઈ જશે અને ચેતનને તેનો ત્યાગ કરી કર્મ પ્રકૃતિના ઊદય પ્રમાણે અન્યગતિમાં ગમન કરવું પડશે તે સમયે તે પુદ્ગળની સાથે કોઈપણ પ્રકારનો સંબંધ રહેનાર નથી; તેને તો અંતરના ગણાતા સંબંધીઓ બાળીને રાખ કરી મુકશે તેથી તેની ઉપર મમત્વ ધારણ કરી તેને પોષવા અર્થે પાપનો સંચય કરવો, તેની ઉપર મોહ ધારણ કરી તપ, જપ, નિયમાદિ ન કરવા એ પણ અસાનતાજ છે.

અન્યત્વભાવના.

૧૧

પ્રાણિ માત્રના મન ચચળ હોય છે. સમયે સમયે મનની અંદર અનેકમતના સંકલ્પ વિકલ્પ થાય છે. તેમાં જે અજ્ઞાની અને મોહદશાને વશ થયેલા પ્રાણિઓ હોય છે તે આત્મસંદ્રધ્યાને કરી નિરંતર અશુભ કર્મ ઉપાર્જન કરે છે પણ જેઓએ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શાસ્ત્ર રહસ્ય સમજી શાંત ભાવ અંગીકાર કર્યો હોય છે તેઓ તેવા કર્મ બંધનથી દૂર રહી શકે છે. જે શાંતભાવની પુષ્ટિ માટે જીનેશ્વર ભગવાને ધર્મી અને મોક્ષાર્થી મનુષ્યને નિરંતર દ્વાદશભાવના બાંધવી કહી છે. આ સંસારમાં જેના શ્રવણ માત્રથી પ્રાણિને પવિત્રતા સંપાદન થાય, એવી તે દ્વાદશ ભાવના છે તો તેને ધારણ કરનાર મનુષ્યના હૃદયમાં મોહ તથા અજ્ઞાનને આચ્છાદન કરનારી સમતા રૂપ વહ્ની પ્રગટ થાય તેમાં શું આશ્ચર્ય? કારણ કે જેમ રસ કુપિકાના રસના પ્રભાવથી લોહ પણ હેમમય થાય છે તેમ જે ભાવનાઓ ભાવવાથી આત્મા પણ કર્મ મળથી રહીત થઈ પરમરૂપને પામે છે. જે દ્વાદશભાવનામાં અન્યત્વ ભાવના એ પાંચમી છે. ધન, ધાન્ય, યાગ, બગીચા, ઘર સ્વજન પરિવાર અને દેહ વિગેરે કાંઈ પણ આત્માતુલ્ય નથી અને આત્મા એ સર્વથી વિરક્ત છે એમ સમજવું એ આ ભાવનાતું રહસ્ય છે.

જે ભાવનાથી વિરક્ત જે વસ્તુ માત્ર ઉપરનો મગત્વ તે મગત્વ સંબંધી આપણે ઉપર પ્રમાણે વિચાર કરીએ છીએ તો તે સર્વે અજ્ઞાનતા જનિત જણાય છે કારણ કે જ્ઞાન ચક્ષુથી અવલોકન કરતાં જે સર્વ પ્રકારનો મગત્વ મિથ્યા જણાય છે. માટે હે ભવ્ય પ્રાણિઓ ! આ પાંચમી ભાવના નિરંતર ચિત્તને વિષે વિચારી સમજી રાખજો કે જેને વાસ્તે તમે ધણા પ્રયત્ન કરો છો, જેનાથી નિરંતર ભય ધારણ કરો છો, જેનાથી સદાકાળ આનંદ પામે છો, જેને અર્થે ધણો શોય કરો છો, જેની હૃદયને વિષે હમેશાં ઈચ્છા કરો છો, જેને દેખવાથી અત્યંત પ્રીતિ ધારણ કરો છો, જેને વિષે અત્યંત સ્નેહ ધારણ કરી પોતાના નિર્મેળ જ્ઞાનાદીક સ્થાવરો નાશ કરી લાલન પાલન કરો છો એ સર્વે ક્રિયા પરણીય છે એમાં ચેતનને સ્વપ્રીય કાંઈ નથી કારણ કે જ્ઞાન દર્શન અને ચરિત્રની આશ્રયભૂત જે ચેતના તે વિના બીજા વિભાવિક પદાર્થો છે તે સર્વે આત્માથી વિરક્ત છે. ષષ્ઠી હે ચેતન ! તું વિચાર કે આ સંસારમાં શરીર, દ્રવ્ય, પુત્ર, ઘર, સ્વજનાદીકમાં કોણ તુજને હર્ષતિથી રક્ષણ કરનાર છે? અર્થાત્ કોઈજ નથી તેથી તેને અર્થે જે માદા કર્મ કરે છે તે કર્મના યોગથી જ્યારે નરકાદિ

૧૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

દુર્ગતિમાં જઈશ તે સમયે તારો હસ્ત પકડી કોઈ રોકી શકનાર અથવા બચાવી શકનાર નથી. ખીન્ન તો દૂર રહ્યા પણ જેની સાથે મોહના વશથી તું ઐક્યતા ધારણ કરે છે એ શરીર પણ તારો લાગ કરશે. વળી સંસારને વિષે જન્મ ધારણ કરી વિવિધ પ્રકારના પરિગ્રહ સંપાદન કરવામાં ઊત્સુક રહે છે પરંતુ જન્માંતર જતા તે પરિગ્રહમાંથી એક દોકડો પણ સાથે લઈ જવાને તું સમર્થ નથી માટે મમતાના યોગે કરી અત્યંત તીવ્રતાપનું મુખ્ય કારણ એવો જે પરકીય વસ્તુનો મોહ તેનો લાગ કર અને નિઃસંગત્વ પણે આલ્હાદન કરનાર અનુભવ સુખનુ સેવન કર.

જેમ પંથીજનને જુદે જુદે સ્થાનકે માર્ગમાં ઘણા વટેમાર્ગીનો મેળાપ થાય છે પણ તે વટેમાર્ગીની સાથે તે કોઈ પણ જાતનો પ્રતિજ્ઞા કરતો નથી કારણ કે તેઓ સ્વલ્પ કાળમાં જુદા પડી પોત પોતાને રસ્તે આલ્યા જાય છે તેથી કરેલો પ્રતિજ્ઞા ઊઘટો દુઃખ કર્તા થઈ પડે છે તેવીજ રીતે આ સ્વજન પરિવાર પણ પોતા પોતાના કર્મના વશથી આની મળેલા વટેમાર્ગી તુલ્ય છે માટે તેની સાથે મમત્વરૂપ પ્રતિજ્ઞા એ દુઃખ કરતાજ થાય છે. જેમ કોઈ સ્નેહ શૂન્ય મનુષ્ય હોય તેના ઉપર સ્નેહ ધરનાર પ્રાણી સંતાપને સહન કરે છે તેમ હું વિવેકી પુરૂષો! તમે પણ પરિણામે તમારાથી વિરક્ત-નિઃસ્નેહી-અન્યવસ્તુ-પુદ્ગળ સમુદાય ઉપર વ્યર્થ મમતારૂપ તાપ ધારણ કરી સંતાપને પામશો.

વળી જેમ કોઈ તીર્થસ્થાનકે મેળો ભરાય અને સાં આસપાસના જુદા જુદા ગામના માણસો વ્યાપારાર્થે આવે તેમાં કોઈ નફો અને કોઈ ટોટો પ્રાપ્ત કરી પોતાને સ્થાનકે જાય તેમ હું બવ્યપ્રાણી! તો પણ થોડી મુદત વ્યાપાર્થે આ જગતમાં જન્મ ધારણ કર્યો છે તેથી આયુષ્ય પૂર્ણ થયે આ ભવરૂપી બાજી સમાપ્ત કરી પરમવને વિષે ગમન કરવું પડશે સાં પુણ્યરૂપ નફો અથવા પાપરૂપ ટોટો એજ સાથે આવશે માટે આ ભવરૂપી વ્યાપારમાં ખોટ ન જાય તેવા કાર્યો કર! જે મગત્વ છે તે ખોટ મેળવવાનું સાધન છે માટે નિશ્ચયે જેનો વિયોગ થવાનો છે એવા પુદ્ગળાદિના સંયોગનો-મોહનો લાગ કર અને નિર્મળ જે પોતાનો શુદ્ધ આત્મભાવ તેને વિષે સ્વસ્થ થઈ એકાગ્રપણે લક્ષ રાખી કારણ કે મૃગતૃષ્ણારૂપ જળનું પાન કરીને જેમ કોઈ કાળે તૃપ્તિ થતી નથી તેમ તું પણ પરવસ્તુ ઉપર મમત્વ રાખી કોઈકાળે આત્મરતિમાં તૃપ્તિ પામનાર નથી.

અમરદત્ત અને મિત્રાનંદ.

૧૩

પૂર્વે પ્રગમ તીર્થેકર શ્રી ઋષભદેવ ભગવંતે દિક્ષા અંગીકાર કર્યા પછી પુત્ર સ્નેહના મગત્વથી મારદેવી માતા હમેશાં રૂદન કર્યા કરતાં અને ભરત ચક્રવર્તિને પોતાના પુત્રની સંભાળ ન કરવાને માટે ઉપાલંબ આપતા હતા એટલુંજ નહિ પણ એમ રૂદન કરતા ચક્રુને પડળ આવી ગયા હતા; પરંતુ જ્યારે ભગવંતને કેવળજ્ઞાન પ્રગટ થયું અને ભરત ચક્રવર્તિ તેમને સાથે લઈ સમવસરણ પ્રત્યે ગયા અને ભગવંતની ઋદ્ધિ વિષે માતાને ખબર પડ્યા તે સમયે મગત્વનો ભાગ થઈ અન્યત્વ ભાવને વિષે ચિત્ત લીન થયું અને વિચારવા લાગ્યા કે 'જગતમાં કોઈ કોઈતું નથી' એમ શુદ્ધ અન્યત્વ ભાવ ચિત્તમાં દાખલ થયો કે તરતજ કેવળજ્ઞાન પ્રગટ થયું હતું. તેમજ ચરમતીર્થેકરના મુખ્ય ગણધર શ્રી જૈનમસ્વામીને પણ પ્રભુ ઉપર જ્યાંસુધી મગત્વ રહ્યો ત્યાંસુધી કેવળજ્ઞાન પ્રગટ થવામાં અટકાયત હતી તે જ્યારે ભગવંતે અંતસમયે અન્ય સ્થાનકે મોકલ્યા અને રસ્તામાં નિર્વાણ સમાચાર જાણી શોચ કરતા પ્રભુને મમત્વ રહીત જાણી નાતામાંથી મગત્વ ભાવનો ભાગ કર્યો અને અન્યત્વ ભાવ દાખલ થયો કે તરતજ કેવળજ્ઞાન પ્રગટ થયું હતું. સુકોશળમુનિએ પોતાની સ્ત્રી ને મગત્વ ભાવને લીધે ઉત્પન્ન થયેલા ક્રોધથી મૃત્યુ પામી વાઘણ થઈ હતી તેને અન્યત્વભાવના સમન્નવી પ્રતિભોધી હતી. એ પ્રમાણે મમત્વભાવ એ લોકોત્તર સુખ પ્રાપ્ત કરવામાં અટકાયત કરનાર છે અને તેનો ભાગ કરી-સર્વને પોતાથી વિરક્ત જાણી-અન્યત્વ ભાવના ભાવથી એ લોકોત્તર સુખ મેળવવાને સાધન ભૂત છે. માટે મનુષ્ય પ્રાણી તું પણ ચિત્તને વિષે સંસારની ખરી સ્થિતિ જાણી મમત્વનો ભાગ કરી અન્યત્વ ભાવમાં લીન થજે જેથી મોક્ષ સુખ સહેજે પ્રાપ્ત થાય.

અમરદત્ત અને મિત્રાનંદ

(સાંધણ પુ. ૫ માતા પાને '૧૮૭ થી)

પછી અમરદત્તરાજને પોતાના કેટલાએક શેવક પુરોષોની સાથે મિત્રાનંદને વસંતપુર તરફ વિદાય કર્યો અને શેવકોને ભલામણ કરીકે ત્યાં પહોંચ્યા પછી તમારામાંના કોઈએ શિદ્ધપણે પાછા આવી મને મિત્રાનંદના કુશલ સમાચાર પોહોંચાડ્યાં. તેઓ ગયામંથી રાજા મિત્ર વિયોગે વિઘ્ન

૨૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

છતાં પણ પૂણ્યે પ્રાપ્ત થએલી રાજ્ય લક્ષ્મીને રાણીની સાથે મુખે ભોગવવા લાગ્યો. એમ ઘણા દિવસ ગયા તોપણ તેઓમાંથી કોઈ પણ પાણું આવ્યું નહિ તેમ કાંઈ સમાચાર આવ્યા નહિ; એટલે રાજ્યે તેની તપાસ કરવા પીપ્પળ માણસો મોકલ્યા. કેટલેક દિવસે તેઓએ પાખા આવી જતાંજુલુ કે વસંત-પુરમાં મિત્રાનંદ અગારા બેવામાં આવ્યા નહિ તેમ તેના વિદે કાંઈ જાતો પણ શ્રવણ કરવામાં આવી નહિ. એ સમાચારથી શોકાતુર થઈ રાણી પ્રત્યે કહેવા લાગ્યો કે, 'દેવી ! આપણે હું કરવું જોઈએ મિત્રસંપત્તિ કાંઈ સમાચાર પણ મળતા નથી.' રાણીએ કહ્યું 'સ્વામિનું જો કોઈ જ્ઞાની પધારે તો એ સંશયનું નિવર્તન થાય તે શિવાય શી રીતે ખુલાસો થાય?'

એવામાં ઉદ્યાનપાલકે નૃપતિ પાસે આવી વિનંતી કરી કે 'રાજન ! આપણા નગરના અશોકતિલક ઉદ્યાનને વિષે સતુર્જાનધર શ્રીધર્મધોષ સુરિ પધાર્યા અને લોકોને ધર્મદેશના આપે છે. એ સમાચારથી આનંદ પામી વનપાળકને પંચાંગ પ્રસાદ કરી રાત્ર મહદાઝમરથી રાણી સહિત ગુરવંદનાથે ચાલ્યો. ત્યાં જઈ ખજૂ છત્રાદિ રાજ્યચિન્હનો ત્યાગ કરી ઉત્તરાસંગ નાંખી ત્રણ પ્રદક્ષિણા દઈ ગુરમહારાજને પ્રણામ કરી પરિકરસહીત યથોચિત સ્થાનકે વિનયયુક્ત બેઠો. ગુર મહારાજએ કહ્યું 'ભો રાજન ! પડિત પુરોએ સર્વ દુઃખ નિવારક અને સર્વ સૌખ્યકારક ધર્મનું જ સેવન કરવું.' તે સમયે અશોકદત્ત નામે વણિકે ગુર મહારાજને પુછ્યું 'ભગવન ! શું કર્મના થોગે મારી પુત્રી અશોકશ્રી સર્વાંગે માદવેદનાકાંત થઈ? ચિકિત્સા-વડે પણ તેને શરીરે રોગોપશાંતિ થતી નથી.'

ગુર બોલ્યા—'વ્યવહારિ! પૂર્વે ભવે એ તારી પુત્રી ભૂતશાલ નગરને વિષે ભૂતદેવ શેઠની કુશમતી નામે સ્ત્રી હતી. એક દિવસ બિલાડી દુધ પી ગઈ તેથી કોપાકુળ થઈ પુત્રવધું પ્રત્યે બોલી 'કેમ તને શાકિણીએ અ-હણુ કરી છે કે દુધનું રક્ષણ ન કર્યું? તેના એવા વચનથી તે બાળા ભ-વશાંત થઈ કંપવા લાગી તેવામાં કોઈ દૂધ માતંગીએ શાકિની મંત્રની યુ-ક્તિએ મિથ પામીને તેણીને છત્રી. તે દિવસથી તે ઘણી વેદના ભોગવવા લાગી. ઘણા વૈદો પાસે ઔષધ કરાવ્યા છતાં દોષ વર્જિત ન થઈ. પછી કોઈ યાગી મળ્યો તેણે મંત્રચળથી તે માતંગીને ત્યાં બોલાવી અને પુછ્યું રે દૂધ તે આ બાળાને કેમ છત્રી? તે બોલી—સ્વશ્ચ્ચ દૂધાકંઠ શ્રવણ કરવાથી એ પ્રકંપમાન થઈ હતી તેથી મેં તેણીને અહણુ કરી. પછી તે યોગીએ

અમરદત્ત અને મિત્રાનંદ.

૨૫

મંત્ર પ્રભાવથી તે માતંગીને બાળાના શરીરથી દુર કરી, રાત્રીએ તેમાંથી નિકાળ કરી તે દિવસથી કુરંગતીને લોકોએ કાળજીવંદા પાળી ઠરાવી. પછી તે પણ વિપત્તિ ઘટ વૈરાગ્ય પામી અને કાળ માખની પાસે દિક્ષા આંગીકાર કરી શુભ જાતે નિર્ગળ ચારિત્ર પાળી મૃત્યુ પામી દેવલોકમાં ગઈ. માતંગી મરી તારે લા પુત્ર પડ્યું કિંમત થઈ છે. પૂર્વ જન્મે તેણીએ તે હૃદયનાં ગુરુ સમજાવ્યાને બદલે તે કર્મના ઉદયથી આ ભવમાં દોષ દુષિત થઈ છે.

દૂરી ગુરુ મહારાજે કહ્યું 'હે શ્રેષ્ઠિન! તેણીને તમે અત્રે લાવો. જ્યાં મારા વચન સાંભળી જાતિસ્મરણ પામી પૂર્વ ભવ સંબંધી જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરશે એટલે તે દોષરહીત થશે. પછી સેક તત્કાળ તેણીને મૂરિ સંભીપે લાવ્યાં જ્યાં તે પોતાનું ચરિત્ર શ્રવણ કરી જાતિ સ્મરણ પામી અને એલી 'પ્રભો! જે તમે કહ્યું તે સર્વ સત્ય છે. હવે હું આ ભવભયથી ખેદ પામી છું' માટે મને દિક્ષા આપો. ગુરુએ કહ્યું—અધાપિ તારે ભોગવાળી કર્મોનાં ઊદય છે તે ભોગવ્યા પછી વ્રતગ્રહણ કરજે. પછી કેટલાંકેક ધર્મ કૃત્ય ગુરુ સમીપે આંગીકાર કરી શ્રેષ્ઠિ પુત્રીસહીત સ્વગૃહે ગયા.

રાત્રિ આ સર્વ વૃત્તાંતથી ચિંતવવા લાગ્યો કે, આ ગુરુમહારાજનું જ્ઞાન અસંત ઓશ્વર્યકારી છે. શ્રેષ્ઠિ પુત્રીને પૂર્વ જન્મ વૃત્તાંત પ્રલક્ષરીતે કહ્યો છે. એમ ચિંતવી ગુરુ મહારાજને પુછ્યું 'ભગવાન કૃપા કરી મારા પ્રાણથી વલ્લભ મિત્ર મિત્રાનંદ સંબંધી વૃત્તાંત જે અમને જણાયો નથીતે કહો.

ગુરુએ કહ્યું 'રાત્રિ! તારી પાસેથી ચાલ્યા પછી કેટલોએક માર્ગ ઉદ્ધવન કર્યો. એક દિવસ કોઈ પર્વતની ગાળીમાં નદી પ્રપાતસ્થાને તેણે પરિકર સહીત ભોજન કરવાને મુકામ કર્યો. જ્યાં સર્વ સેવકો અને પોતે ભોજન કરવા બેઠા છે તેવામાં ઓચિંતી કોઈ ભિક્ષુ ટાળીએ ધાડ પાડી. તે પ્રચંડ ભિસોએ તેના સર્વ માણસોનો પરાભવ કર્યો. કેટલાંકેક સેવકો મરાયા અને કેટલાંકેક નારી ગયા તે લજ્જાને લીધે તારી સમીપે ન આવ્યા. તે સમયે મિત્રાનંદ પણ ભવભ્રાંત થઈ જ્યાંથી એકાકી નાહો. અપૂર્ણ.

૧૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

દીલગીરીકારક સંભાચાર.

મુનીરાજ શ્રી હર્ષવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ.

શ્રી મુનીરાજ મહારાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજના શિષ્યના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી હર્ષવિજયજીએ શ્રી દીલ્હી શેહેરમાં ચૈતર શુદ્ધ ૧૦ મે દેહ ત્યાગ કર્યો છે. આ ખબર સાંભળી તમામ જૈન વર્ગ બહુજ દીલગીર થયો છે. તેઓ સાહેબે બહુજ નાની એટલે માત્ર ૧૮ વર્ષની ઉમ્મરમાં ચારિત્ર ગ્રહણ કર્યું હતું અને ૨૨ વર્ષ ચારિત્ર પાળીને દેહ ત્યાગ સમયે તેમની ઉમ્મર માત્ર ૪૦ વર્ષની હતી. સ્વભાવે બહુજ શાંત, માયાળુ અને ગંભીર હતા. તેમના પંચત્વ પાળવાથી જૈન વર્ગમાં મોટી ખામી પડી ગઈ છે. પરંતુ કાળની ગતિ અસરાળ છે. ભવિતવ્યતા પ્રાધાન્ય છે તેથી તે સંબંધી શોક ન કરતાં આત્મ હિત માટે નિરંતર તત્પર રહેવું એજ જૈન બહુઓનું ખરું કર્તવ્ય છે.

એક સભાસદની પંચત્વ પ્રાપ્તિ.

અમવાને દિસગિરિ ઉત્પન્ન થાય છે કે અમારી સંભાના સભાસદ શા. મગનલાલ પાનાચંદ માત્ર ૨૮ વર્ષની નાની ઉમ્મરમાં ચૈતર શુદ્ધ ૫ ની સવારે પંચત્વ પામ્યા છે. તેમના મૃત્યુથી સભાએ એક ખરેખરો જીવમી, માયાળુ, હસમુખો અને ભદ્રીક પ્રકૃતિનો સભાસદ ખોયો છે. તેઓ આ જૈનધર્મ પ્રસારક સભામાં મૂળથી એટલે સંવત ૧૯૩૭ ની સાલથી સભાસદ હતા અને ધર્મ પ્રદતા સારી ધરાવવા સાથે ધર્મ સંબંધી અભ્યાસ પણ પાંચ પ્રતિક્રમણ વિગેરેનો સારી રીતે કર્યો હતો. તેમની પાછળ સંતતીમાં માત્ર બે પુત્રીજ છે. તેમના મોટા ભાઈને તેમજ તેમની સ્ત્રીને પ્રાપ્ત થએલા દુઃખને માટે દિલાસો આપવા સાથે હવે વયાશક્તિ પોતાનું આત્મહિત કરવા માટે ધર્મ કાર્યમાં જોડાવા બહામણ કરીએ છીએ. કાળની ગતિ મહાકુરતિક્રમ છે અને સૌ જીવને માથે તે અમણ કર્યા કરે છે માટે તેનાથી ચેતીને ધર્મ કાર્યમાં ચિત્તજોડવું એ સુચ મનોનું કર્તવ્ય છે.

જૈન પંચાંગ.

સંવત ૧૯૪૬ ના ચૈતરથી સંવત ૧૯૪૭ ના ફાગણ સુધી જૈનવર્ગને માટે બહુજ ઉપયોગી છે. કિંમત એક આનો. ચાર નકલ ઉપરાંત મંગાવનારને પોસ્ટેજ માફ.

વર્તમાન સમાચાર.

મુનિ મહારાજના વિહારથી થતા લાભ.

શ્રીમન્મુનિરાજ મહારાજ શ્રી આત્મારામજી (આનંદ વિજયજી) ના શિષ્યના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી ખીજા બે મુનિઓની સાથે શ્રી ગ્વાલીઅર (વરુદર) ન્યા પોતે ચોમાસું રહ્યા હતા ત્યાંથી શ્રી વડોદરાવાળા શેઠ જગજીવન સંદરજના સંઘની સાથે શ્રી સમ્મેત શિખરજીની યાત્રા કરવા પધાર્યા હતા. તેઓ જિનેશ્વરના કલ્યાણકની પવીત્ર ભૂમિવાળી નગરીઓની યાત્રા કરતા કરતા માહ શુદ્ધિ ૧૪ ને દિવસે ત્યાં પહોંચ્યા હતા. સમ્મેત શિખરજી જૈન ધર્મનું એક મહોત્સું તીર્થ છે. અને ત્યાં વર્તમાન ચોવીશીના ૨૦ તીર્થકેન્દ્રો નિર્વાણ પદ પ્રાપ્ત પામેલા છે. તે તીર્થની યાત્રા કરવાનો મનોરથ પૂર્ણ કરવાના પ્રસંગ ઉપરજ તેમને વિનંતી કરવાના હેતુથી શ્રી કલકત્તા નિવાસી બાપુ સાહેબ બ્રહ્મદાસજીનું તેમજ ખીજા પણ લોકો અને મુર્શીદાબાદના બ્રહ્મદાસજી આગમન થયું હતું. તે તીર્થ ભૂમિને વિષે જ્ઞાતાના આત્માના વિશેષ કલ્યાણને નિમિત્તે ખંભાત નિવાસી શેઠ પીતામ્બરદાસ અમરચંદ્રે પોતાની સ્ત્રી સંગે તત્કાલે વ્રત (શિયળવ્રત) આગીકાર કર્યું હતું અને તે પ્રસંગે ખીજા પણ અનેક મનુષ્યોએ અનેક પ્રકારના વ્રત પરચખખાણુ ગ્રહણ કર્યા હતા. ત્યાંથી મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજીએ શ્રી કલકત્તા અને મુર્શીદાબાદના સંઘનો આગ્રહ હોવાથી તે તરફ વિહાર કર્યો હતો. તે જાને શહેરોમાં સામેયાનો મહોત્સવ બહુજ અપૂર્વ થયો હતો એટલુંજ નહીં પણ તે પ્રસંગે ધ્રુમવેને પણ બંધ રખાવી હતી. જૈન ધર્મની બહુજ ઉન્નતી થઈ હતી. વળી એ પ્રસંગના ખખર પડતા ઉપરથી આપણા પ્રશ્નોત્તરના વિષયવાળા પ્રશ્ન કરનાર ડાકતર હોનંદ સાહેબ પણ તેમની સમિતે આવ્યા હતા અને અસંત નમ્રતા સાથે કેટલાએક પ્રશ્નો પુછીને સંતોષકારક ખુલાસા મળવાથી બહુજ ખુશી થયા હતા. આ પ્રમાણે મુનિ મહારાજના વિહારથી અનેક પ્રકારના વ્રત પરચખખાણુ, મહોત્સવો અને ખીજા પણ ઘણા જૈન ધર્મની ઉન્નતીનાં કારણો બને છે.

લવાજમની પહોંચ.

૩—૦ શા. ઓતમચંદ દામજી.	૧—૩ શા. દેવરાજ મુળચંદ.
૧—૦ વોરા. લાડકચંદ હીરાચંદ.	૨—૬ સંગીજી શ્રી ગુવાનમલજી.
૧—૧૧ શેઠ. સીરદાર મલભાઈ.	૧—૩ વકીલ નારણજી મુળજી.
૧—૩ શા. શામજી વીરજી.	૧—૦ શા. સવાઈ અમીચંદ.
૧—૩ શા. ગોપાળજી ગોવીંદજી.	૧—૦ શા. શાજી વરધમાન.
૩—૯ ઝવેરી. બાલાભાઈ છોટાલાલ.	૧—૩ શા. મોહન વાલજી.
૧—૩ વૈધ મગનલાલ ચુનીલાલ.	૧—૦ શા. જુહા જસા.
૧—૪ કોઠારી. નરોત્તમ વીહલ.	૧—૩ શા. શીવચંદ પોપટ.
૧—૩ ગાંધી વીરચંદ રાધવજી.	૧—૦ સધરી હરખા તેજા.
૧—૩ શા. કેશવજી લહેરાભાઈ.	૧—૦ પરી. ખીમા ઝવેર.
૧—૩ શા. તલકશી કરમચંદ.	૧—૦ શા. હરજીવન દેવચંદ.
૫—૧૫ શા. મંગળજી માણેકચંદ.	૧—૦ શા. બિકા હીરા.
૧—૩ દોશી માણેકચંદ ભાણુજી.	૩—૯ શા. માણેકચંદ મુળચંદ.
૧—૩ વાડલીઆ હંસરાજ હીરા.	૧—૩ શા. હીરાચંદ મોહનચંદ.
૧—૩ શા. લરકર સુરચંદ.	૧—૩ શા. પ્રેમચંદ વીરભાઈ.
૧—૩ શા. ધનજી ખુશાલ.	૧—૩ શા. પ્રેમચંદ કરસનદાસ.
૧—૩ ખેડેન ગંગા.	૧—૩ શા. માણેકચંદ કપુરચંદ.
૦—૧૨ શા. છગન ખોડા.	૧—૩ શા. છગનલાલ દુલભદાસ.
૧—૩ ઝવેરી. સરપચંદ ઘોળીદાસ.	૧—૩ શા. દિદરજી લાલજી.
૧—૩ શા. મોતીલાલ જ્યંદ.	૧—૩ શા. લાલભાઈ નથુભાઈ.
૧—૩ બિત્તમચંદ કરમચંદ.	૪—૧૨ શા. ગીગા લાલા.
૧—૩ રા. રા. લાડકચંદ વીરચંદ.	૧—૩ શા. નગીદાસ વગળચંદ.
૨—૬ શા. મનસુખલાલ દામોદરદાસ.	૧—૩ શા. ઝવેરચંદ ડાહ્યાભાઈ.
૧—૩ શા. દેવજી ખેતશી.	૧—૩ શેઠ. માણેકચંદ મુળચંદ.
૧—૩ મા. પ્રેમજી રતનજી.	

